

Projekt uchwały Nr 523/1/18

Data rej. 23.04.18

Data skier. do Komisji 29.05.18

Uchwała Nr XXXII /18

Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego
z dnia 24.04.2018 r.

w sprawie skargi Pana na Marszałka Województwa
Zachodniopomorskiego

Na podstawie art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. 2017 poz. 1257).

Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego uchwala, co następuje:

§ 1

Skargę Pana na Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego uznaje się za bezzasadną.

§ 2

Uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. 2017 poz. 1257), stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Zachodniopomorskiego.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Sejmiku
Województwa Zachodniopomorskiego

Teresa Kalina

Szgođniono pod wzgłędem
formalno-prawnym
51 V-17
dr Stanisław Kalina

Załącznik
do uchwały Nr XXXI/...../18
Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego
dnia 24.04.2018 r.

UZASADNIENIE

W dniu 28 lutego 2018 roku do Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego przekazana została przez Wojewodę Zachodniopomorskiego skarga Skarżącego, na Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego i podległych urzędników departamentu odpowiedzialnego za organizację publicznego transportu zbiorowego w zakresie umyślnego niedopełnienia obowiązków służbowych polegających na braku realizacji postanowień art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) Nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1191/69i (EWG) nr 1107/70 i art. 43 ust. 1 pkt. 9 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym z dnia 16 grudnia 2010 r. „Przedmiotem skargi jest umyślne niedopełnienie obowiązków służbowych przez pracowników poprzez niezamieszczenie na stronach Biuletynu Informacji Publicznej informacji wymaganych przez powołane przepisy. Ponadto skarżący wniósł m.in. o niezwłoczne przeprowadzenie szczegółowej kontroli Urzędu Marszałkowskiego w zakresie realizacji wszystkich wymagań wynikających z art. 7 pod kątem umyślnego niedopełnienia obowiązków służbowych przez przedstawicieli Zarządu Województwa nad podległymi pracownikami tj. o czyn z art. 231 Kodeksu karnego. Odnosząc się do przedstawionych przez Skarżącego zarzutów należy wyjaśnić, co następuje:

Art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/10 (w dalszej części uzasadnienia zwanego Rozporządzeniem nr 1370/2007) oraz art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym z dnia 16 grudnia 2010 r. zobowiązują województwo do podania raz w roku do publicznej wiadomości sprawozdania zbiorczego na temat zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, za które jest odpowiedzialny, wybranych podmiotów świadczących usługi publiczne, jak również rekompensat i wyłącznych praw, które wspomniane podmioty świadczące usługi publiczne otrzymują w zamian. Wydział Infrastruktury i Transportu Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego, jako komórka zapewniająca merytoryczną obsługę w zakresie organizacji, zarządzania i finansowania przewozów pasażerskich w województwie zachodniopomorskim realizuje obowiązki wynikające z przepisu art. 7 ust. 1 Rozporządzenia 1370/2007. Na stronie internetowej województwa w zakładce <http://www.wit.wzp.pl/statystyka-przewozow-pasazerskich> opublikowane zostały sprawozdania zbiorcze z realizacji zobowiązań w latach 2009 - 2017 z tytułu świadczenia usług publicznych w zakresie wojewódzkich kolejowych przewozów pasażerskich.

W sprawozdaniach wskazano operatora publicznego transportu zbiorowego, którym niezmiennie w województwie zachodniopomorskim są Przewozy Regionalne sp. z o.o. Ponadto, udostępnione zostały informacje dotyczące wielkości pracy eksploatacyjnej w danym rozkładzie jazdy pociągów z podziałem na relacje krajowe oraz relacje do granicy państwa. Także w oparciu o ten podział do wiadomości publicznej podano wartości dotacji z budżetu województwa udzielonych na realizację kolejowych przewozów pasażerskich w poszczególnych latach. Dodatkowo w powołanej zakładce zamieszczone są dane statystyczne, dotyczące regionalnych kolejowych przewozów pasażerskich w województwie zachodniopomorskim od roku 2001, uwzględniające wielkość pracy eksploatacyjnej w poszczególnych latach oraz wartość dofinansowania przeliczoną do 1 pociągokilometra. Mając na uwadze powyższe, wbrew twierdzeniom Skarżącego, opublikowane dane pozwalają na identyfikację zarówno zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych w transporcie kolejowym, jak i operatora wykonującego przewozy na terenie województwa zachodniopomorskiego oraz na identyfikację wysokości rekompensat tj. środków finansowych udzielonych na realizację przewozów w poszczególnych latach. Jednocześnie informacyjnie wskazać należy, że zgodnie z art. 20 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, operatorowi nie

przyznaje się prawa wyłącznego, o którym mowa w Rozporządzeniu 1370/2007. Wobec powołanej regulacji, brak możliwości organizatora publicznego transportu zbiorowego w zakresie udzielenia praw wyłącznych, jednocześnie wyklucza możliwość informowania o ich udzieleniu. Podkreślić należy, że sposób publikacji danych określonych w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia 1370/2007 jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Wbrew temu co podnosi Skarżący, organizator publicznego transportu zbiorowego nie ma obowiązku publikacji danych wynikających z art. 7 Rozporządzenia 1370/2007 w Biuletynie Informacji Publicznej. W myśl art. 8 ust. 3 w zw. z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, organy władzy publicznej zobowiązane są do udostępniania w BIP informacji publicznych określonych wyłącznie w przepisie art. 6 ust. 1 pkt 1-3, pkt 4 lit. a) tiret drugie, lit c) i d) i pkt 5 tej ustawy. Jednocześnie ustawodawca wskazał, że organy władzy publicznej mogą udostępniać w BIP również inne informacje. Z powołanych regulacji wynika więc, że obowiązek publikacji danych określony w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia 1370/2007 nie mieści się w zakresie przepisu art. 8 ust. 3 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Dodatkowo ani Rozporządzenie 1370/2007, ani ustawa o publicznym transporcie zbiorowym nie kreują szczególnego obowiązku publikacji tych informacji w BIP. Taki szczególny obowiązek publikacyjny ustawodawca przewidział np. w przepisie art. 23 ust. 2 i 3 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym dla ogłoszenia o zamiarze przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia lub zawarcia umowy o świadczenie usług w publicznym transporcie zbiorowym. Ustawodawca wprost wymaga, by wskazane ogłoszenie zostało zamieszczone w BIP, w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie organu oraz na stronie internetowej organizatora. Z tych względów, wobec treści przepisu art. 7 ust. 1 Rozporządzenia 1370/2007, obowiązkiem organizatora jest wyłącznie podanie do publicznej wiadomości danych w nim określonych. Wybór sposobu upublicznienia tych informacji pozostaje natomiast w gestii organu. Zatem wybór upowszechnienia informacji poprzez skorzystanie przez organizatora publicznego transportu zbiorowego z własnych stron internetowych, w dobie powszechności korzystania z Internetu nie powinien budzić jakichkolwiek wątpliwości. Wobec realizacji w imieniu organizatora publicznego transportu zbiorowego postanowień przepisu art. 7 ust. 1 Rozporządzenia 1370/2007 przez pracowników Wydziału Infrastruktury i Transportu Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego, nie sposób jest przypisać zaniechania (niedopełnienia obowiązków wynikających z ustawy) ani Marszałkowi (organizatorowi) ani Zarządowi Województwa Zachodniopomorskiego. Brak jest, zatem podstaw do poniesienia przez te osoby odpowiedzialności dyscyplinarnej, ani tym bardziej postulowanej przez skarżącego odpowiedzialności karnej. W tym stanie rzeczy skargę uznaje się za bezzasadną w całości.

Krzysztof Nieckarz

**Przewodniczący Komisji Rewizyjnej
Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego**

Pouczenie:

Zgodnie z treścią art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. 2017 poz. 1257) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez powiadamiania skarżącego.